

Udtalelser, Sagens Skæbne er jo given. Jeg skal kun tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende det særlig interessante ved denne Lov, nemlig dels Flertallets Motivering af Forslaget, dels den mundtlige Udvikling. Man bliver noget forbavset ved, at Indstillingen om at nægte Lovforslaget Overgang til 3dje Behandling af Flertallet motiveres ved den af mig ved Lovforslagets Fremsættelse gjorte Bemærkning om, at jeg med det samme opfyldte Grundlovens Bestemmelser, en Bemærkning, som har været brugt, hver Gang Regeringen under et forelagde en foreløbig Lov i Henhold til Grundlovens § 25 og tillige foreslog den ophøjet til blivende Lov, samt ved den endnu interessantere Grund, at Udvalgets Flertal agter at fremsætte et Lovforslag med en helt anden Titel om samme Materie, men hvis Indhold ikke omtales; man faar kun at vide, at det har været behandlet i Udvalget — formodentlig i den Hensigt, at det skulde træde i Stedet for, hvad Regeringen havde foreslaaet, men at man ikke har kunnet enes om det. Hvad angaar den ærede Ordførers Udtalelser, skal jeg saamænd ikke komme vidt ind paa dem. Naar den ærede Ordfører fandt en Fornøjelse i meget udførligt at udvikle sin Formening om, at mit Lovforslag indeholdt en Kritik af tidligere Regeringers Færd paa dette Omraade, skal jeg lade denne Fornøjelse for ham være udelt, ligesom jeg heller ikke skal komme ind paa den ret kuriøse Betragtning, at Regeringen burde have sammenkaldt Rigsdagen for at drøfte dette Lovforslag i Stedet for at udstede den foreløbige Lov. — Hvad angaar det ærede Mindretals Begrundelse af sit Standpunkt til Udvalgets Forslag, nemlig at der ingen *Nødvendighed* er for at søge at opnaa en blivende Lov om det foreliggende Emne, da kan jeg ikke andet end indrømme, at det strengt taget er rigtigt; der er ikke for Tiden nogen saadan Nødvendighed til Stede, vi leve i en Fredstid. Vi behøve i Øjeblikket ingen Lov beregnet paa Krigsforhold, og skulde der komme Krig, kan man jo hurtigt faa den fornødne Lov, særlig hurtig, hvis Rigsdagen ikke er samlet. Er Rigsdagen samlet, gaar det jo ikke saa hurtigt (Afbrudelse), — er Rigsdagen samlet, tager det jo let nogen Tid. Dog vil der i Reglen, naar der udbræder en Krig, være tilstrækkelig Tid, men jeg skal dog erindre om, at en Krig *kan* komme meget pludseligt, saa det forekommer mig nok, at det vilde være heldigt, om man havde en blivende Lov. Jeg tvivler i øvrigt ikke om, at vi,

naar det skulde have Hast, vilde, selv naar Rigsdagen var samlet, kunne faa en saadan Lov paa et Par Dage. — Jeg kan ikke samstemme med den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) om, at der ikke havde været nogen Grund til at udstede en foreløbig Lov, idet man overhovedet ikke paa dette Omraade behøver nogen ny Lov. Jeg mener, at det er nødvendigt, at man enten faar en blivende Lov, eller at man hver Gang, der udbræder Krig, faar udstedt en Lov, der gælder, saa længe Krigen varer. Jeg tror, at som Forholdene vare under den sidste Krig, der førtes i Nærheden af danske Besiddelser, var en Lov nødvendig. Det er ligegyldigt, at deres Værdi for Danmark kan være omtvistelig. Havde Besiddelsen af de vestindiske Øer ført til, at Landets Neutralitet var bleven antastet, kunde der deraf være opstaaet meget ubehagelige Forviklinger for os. At man under tidligere Krige har hjulpet sig med en Anordning, har ikke stort at sige, saa meget mere som en saadan Anordning realiter har haft Lovs Indhold. Jeg tror derfor ogsaa, at det er loyalt, at Regeringen, i Stedet for at gaa den tidligere Anordningsvej, har søgt at faa en blivende Lov.

Ordføreren (Osc. Hansen): Jeg skal bemærke, at den ærede Minister ikke har været rigtig heldig med sin Gennemlæsning af Betænkningen, der dog ikke er saa særdeles omfattende, naar den højtærede Minister tror, at Grunden til, at man vil forkaste Lovforslaget, er, at denne Bemærkning fremkom i Landstinget, uagtet den, som den ærede Minister tilføjede, har været staaende ved tidligere Fremlæggelser af foreløbige Love. Nej, Grunden til, at vi ville forkaste Lovforslaget, er, at det er en foreløbig Lov, og vi aldeles ikke ville have en foreløbig Lov. Den højtærede Minister kunde ved at have været lidt opmærksom paa, hvad jeg først sagde, ogsaa have faaet denne sin Opfattelse af Betænkningen korriigeret. Thi jeg fremhævede netop selv, at Regeringerne omtrent fra vort konstitutionelle Livs Begyndelse have benyttet denne Form til Forelæggelse af Lovforslag. Det var altsaa en historisk Bemærkning og ikke en Begrundelse. Grunden til Forkastelsen er, at den ærede Minister her pludselig har udfyldt et Hul, man i 30 Aar har vidst var til Stede, gennem en provisorisk Lov. Deri ligger Grunden, og det fremgaar ogsaa tilstrækkelig tydelig af Betænkningen. Saa mener den ærede Minister, at den anden